

داشته باشد. بر نامه ریزی لیگ و جام حذفی هم باید با اولویت تیم ملی انجام شود. حساب دوره بعدی لیگ قهرمانان آسیا و بازیهای فروردین و اردیبهشت ۹۷ آن باید از همین حالا بشود. موانع باید از سر راه تیم ملی برداشته شود، البته در عین حفظ منافع باشگاهها...

آیا تاج و اطرافیانش توجیه شده اند که دیگر صعود به جام جهانی، سقف آرزوی ایرانی ها نیست؟ شاید یکی از دلایل کم فروغ بودن "نسی" شادی این روزهای فوتبالدوستان در قیاس با صعودهای قبلی، این باشد که راهیابی به جام جهانی، دیگر فقط "شرط لازم" برای رضایت اهالی فوتبال به حساب می آید و "شرط کافی" برای جلب نظر آنها، موفقیت های بیشتر و بزرگتر است.

دیگر سال ۹۸ نیست که بعد از ۲۰ سال به جام جهانی راه یافته باشیم و حضور صرف در میان تیم های بزرگ راضی مان کند. تازه در همان دوره ما آمریکا را شکست دادیم، اتفاقی که هرگز تکرار نشد و به ویژه در جام جهانی ۲۰۱۴ بسیار در حسرتش سوختیم...

تیمی که چشمها را به خود خیره کرده و همه از اقتدارش سخن می گویند، باید در روسیه کاری کند کارستان. باید با شکست حریفان و صعود به مرحله حذفی، ماموریت جدید خود را به انجام رساند، نه اینکه

بابت باختن به آرژانتین در دقیقه نود، سر به نشانه افتخار بالا بگیرد. آن نتیجه فقط ۴ سال قبل با ارزش و افتخار آمیز بود اما در روسیه دیگر هیچ ایرانی فوتبالدوستی با این اتفاقات خوشحال نمی شود.

سطح انتظارات بالا رفته... حق هم داریم بیشتر بخواهیم و طلب کنیم... کم پای این تیم هزینه نشده... کم پای این تیم صبوری نکرده ایم... جام ملتها را از دست دادیم و گفتیم فدای سرمان، برای جام جهانی آتی پس انداز میکنیم. دستمزد بالا به کادر فنی دادیم و گفتیم توی قلک تیم ملی میریزیم.

اکنون زمان برداشت است. برداشت هم اما ابزار و شرایط خودش را دارد. نمی توان همه چیز را به حال خود رها کرد و انتظار برداشت تمام و کمال را داشت. باید حواسمان باشد، هم به عالیجناب کیروش، هم به شاگردانش.

آنها مستحق تقدیر و توجه اند، توجهی که اتفاقا بازده و برگشت دارد... در این باره بیشتر خواهیم نوشت...

